

متن پرسش

با سلام خدمت استاد زیارت قبول مقام معظم رهبری در خطبه های نماز جمعه ۲۹/۰۳/۱۳۸۸ درباره مشروعیت نظام می فرمایند: "دشمنان ملت ایران میدانند که وقتی اعتماد وجود نداشت، مشارکت ضعیف خواهد شد؛ وقتی مشارکت و حضور در صحنه ضعیف شد، مشروعیت نظام دچار تزلزل خواهد شد؛ آنها این را میخواهند؛ هدف دشمن این است. میخواهند اعتماد را بگیرند تا مشارکت را بگیرند، تا مشروعیت را از جمهوری اسلامی بگیرند" به نظر می رسد در اینجا مقام معظم رهبری مشارکت مردم را در مشروعیت نظام دخیل می دانند درحالیکه علامه مصباح یزدی نقش مردم را در مقبولیت نظام تعریف می کنند و مشروعیت نظام را کاملا از مقبولیت جدا می کنند: "به اعتقاد ما اصل تشریح حکومت و حاکمیت فقیه از طرف خداوند و امام زمان(علیه السلام) است و همچنین تعیین شخص آن هم باید به نوعی به امام زمان(علیه السلام) و اجازه آن حضرت انتساب پیدا کند اما تحقق و استقرار حاکمیت و حکومتش بستگی به قبول و پذیرش مردم دارد" (در کتاب نگاهی گذرا به نظریه ولایت فقیه) به نظر شما آیا این دو نظر با هم متفاوت هستند؟ زیرا در ظاهر متفاوت به نظر می رسند. اگر متفاوت نیستند لطفا تبیین کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اصطلاح مشروعیت در جمله‌ای که از رهبری آوردید به معنای مشروعیت شرعی نیست بلکه به معنای مشروعیت عرفی است که در مباحث سیاسی به کار می‌رود. ولی در هر حال سخنان دیگر رهبری در جای دیگر که جمهوریت نظام را از اسلامیت آن جدا نمی‌دانند حاکی از آن است که اگر مردم نظام اسلامی را قبول نداشته باشند حاکمیت ولیّ فقیه شرعی نیست و از این جهت می‌توان گفت دو نگاه در موضوع قبول و ردّ مردم مطرح است: یکی آن‌که قبول مردم را شرط مشروعیت شرعی نظام می‌داند و دیگری مقبولیت مردم را شرط تحقق نظام می‌داند. موفق باشید